

Установа адукацыі

“Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў”

Факультэт інфармацыйна-дакументных камунікацый
Кафедра гісторыі Беларусі і музеязнаўства

УЗГОДНЕНА

Загадчык кафедры

_____ Д.В.Герасіменак

_____” _____ 2020 г.

УЗГОДНЕНА

Дэкан факультэта

_____ Ю.М.Галкоўская

_____“ _____ 2020 г.

ВУЧЭБНА – МЕТАДЫЧНЫ КОМПЛЕКС
ПА ВУЧЭБНАЙ ДЫСЦЫПЛІНЕ

**ГІСТОРЫЯ І МЕТАДАЛОГІЯ Вывучэння культурнай
спадчыны**

для другой ступені вышэйшай адукацыі (магістратура) 1-23 80 02
Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны, прафілізацыя
Культурная спадчына і музеялогія

Складальнік: дацэнт кафедры гісторыі Беларусі і музеязнаўства, кандыдат
гістарычных навук, дацэнт А.М. Нароўская

Разгледжана і зацверджана

на пасяджэнні Савета ўніверсітэта 17 лістапада 2020 г.

пратакол № 2

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ

Складальнік:

Нароўская А.М., дацэнт кафедры гісторыі Беларусі і музэязнаўства УА “Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў”, кандыдат гістарычных навук, дацэнт;

Рэцэнзенты:

А.А. Гужалоўскі, прафесар кафедры этналогіі, музэялогіі і гісторыі мастацтвазнаў установа адукацыі “Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт” доктар гістарычных навук, прафесар;

Л.У. Дамнянкова, дацэнт кафедры народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва ўстанова адукацыі “Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў”, кандыдат гістарычных навук, дацэнт

Разгледжаны і рэкамендаваны да зацвярджэння:

*кафедрай гісторыі Беларусі і музэязнаўства
(пратакол ад ...кастрычніка 2020 г. № ...);*

*Советом факультета інфармацыйна-дакументных камунікацый
(пратакол ад кастрычніка 2020 г. № ...*

Разгледжаны і рэкамендаваны да зацвярджэння:

*кафедрай гісторыі Беларусі і музэязнаўства
(пратакол ад 2020 г. № ...);*

*Советом факультета інфармацыйна-дакументных камунікацый
(пратакол ад 17 лістапада 2020 г. № 2)*

ЗМЕСТ

1 ТЛУМАЧАЛЬНАЯ ЗАПІСКА ГІСТОРЫЯ І МЕТАДАЛОГІЯ ВЫВУЧЭННЯ ГІСТОРЫКА- КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ	4
2 ТЭАРЭТЫЧНЫ РАЗДЗЕЛ	7
2.1 План-конспект лекцыйнага курса	7
3 ПРАКТЫЧНЫ РАЗДЗЕЛ	11
3.1 Тэматыка семінарскіх заняткаў	11
4 РАЗДЗЕЛ КАНТРОЛЯ ВЕДАЎ	14
4.1 Заданні для самастойнай работы студэнтаў	14
4.2 Пытанні для экзамена	17
5 ДАПАМОЖНЫ РАЗДЗЕЛ	19
5.1 Тэматычны план	19
5.2 Асноўная літаратура	20
5.3 Дадатковая літаратура	20

1 ТЛУМАЧАЛЬНАЯ ЗАПІСКА

Вучэбна–метадычны комплекс па курсу “Гісторыя і метадалогія вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны” для другой ступені спецыяльнасці 1-23 80 02 “Музейная справа і ахова гісторыка–культурнай спадчыны” (па напрамках), прафілізацыя Культурная спадчына і музейялогія распрацаваны ў адпаведнасці з Кодэксам Рэспублікі Беларусь аб адукацыі ад 13.01.2011 г.; адукацыйным стандартам вышэйшай адукацыі па спецыяльнасці 1–23 01 12 Музейная справа і ахова гісторыка–культурнай спадчыны 2013 г.; тыповым вучэбным планам і графікам адукацыйнага працэсу.

Вучэбна-метадычны комплекс “Гісторыя і метадалогія вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны” прызначаны для другой ступені спецыяльнасці “музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны”.

Вывучэнне вучэбнай дысцыпліны будзе спрыяць падрыхтоўцы магістрантаў да практычнай дзейнасці, да больш паглыбленага аналізу і выкарыстання метадалагічных прынцыпаў вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны. Авалоданне тэарэтычнымі і практычнымі навыкамі ў дадзеным кірунку будзе спрыяць фарміраванню ўсебакова развітога спецыяліста ў галіне музейнай справы.

Актуальнасць дадзенай вучэбнай дысцыпліны вызначаецца тым, што сёння ўзрастае тэарэтычнае пераасэнсаванне ролі гісторыка-культурнай спадчыны. Складанасць вывучэння праблем захавання і аховы гісторыка-культурнай спадчыны заключаецца ў тым, што гэтымі праблемамі займаецца не адна самастойная навука, а некалькі: гісторыя, культуралогія, краязнаўства, мастацтвазнаўства і інш. У сувязі з гэтым узнікае рознае тлумачэнне адных і тых жа паняццяў, прымяненне розных метадаў пры вывучэнні дадзенага аспекта. Мэтавая накіраванасць вучэбнай дысцыпліны “Гісторыя і метадалогія вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны” акрэслівае шэраг задач, вырашэнне якіх забяспечвае засваенне неабходных ведаў, уменняў і навыкаў. Вучэбная дысцыпліна “Гісторыя і метадалогія даследавання гісторыка-культурнай спадчыны” адносіцца да базавай часткі вучэбнага плана магістратуры. Вучэбная дысцыпліна абапіраецца на тэарэтычныя і гістарычныя веды, атрыманыя ў рамках агульных гісторыка-культурных курсаў і спецкурсаў па гісторыі, музейялогіі, дае магчымасць істотна пашырыць ўменні і навыкі для паспяховай прафесійнай дзейнасці ў галіне гісторыі і метадалогіі аховы гісторыка-культурнай спадчыны.

Змест праграмы лагічна і змястоўна звязаны з іншымі дысцыплінамі, якія выкладаюцца для другой ступені вышэйшай адукацыі.

Мэта вучэбнай дысцыпліны – фарміраванне ўяўлення аб гістарычным вопыце ў сферы даследавання і аховы культурнай спадчыны Беларусі, а таксама сфармаваць базавыя веды аб метадалогіі яго вывучэння.

Задачы:

– авалодаць адпаведнай навуковай тэрміналогіяй;

– выявіць тэарэтыка-метадалагічныя асновы захавання гісторыка-культурнай

– раскрыць спецыфіку гісторыі айчынай гісторыка-культурнай спадчыны;

– даць характарыстыку асобных відаў гісторыка-культурных каштоўнасцей;

Авалоданне тэарэтыка-метадалагічнымі ведамі і практычнымі навыкамі ў дадзеным кірунку будзе спрыяць фарміраванню ўсебакова падрыхтаванага спецыяліста ў галіне музейнай справы.

У выніку засваення вывучэння вучэбнай дысцыпліны “ Гісторыя і метадалогія вывучэння аховы гісторыка-культурнай спадчыны” магістранты павінны ведаць:

– сучасныя канцэпцыі па вывучэнню гісторыі аховы гісторыка-культурнай спадчыны;

–метадалагічныя прынцыпы вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны;

– гістарычныя ўмовы развіцця заканадаўства Рэспублікі Беларусь;

- сістэму органаў аховы Рэспублікі Беларусь і іх паўнамоцтвы;

– прынцыпы захавання гісторыка-культурных каштоўнасцей;

– віды работ на аб’ектах, што маюць гісторыка-культурную каштоўнасць.

Магістранты павінны умець:

– знаходзіць інфармацыю аб заканадаўчых актах Рэспублікі Беларусь;

– праводзіць навуковую апрацоўку фактычнага матэрыялу;

– выкарыстоўваць інфармацыйныя крыніцы ў адпаведных кірунках;

–праводзіць работы на аб’ектах, якія маюць гісторыка-культурную каштоўнасць у парадку, вызначаным заканадаўствам РБ.

Для больш глыбокага засваення матэрыялу, акрамя аўдыторных заняткаў, у якасці самастойнай работы прадугледжваецца наведванне магістрантамі музеяў, выстаў, прагляд і аналіз мультымедычных матэрыялаў.

Зместам вучэбнай дысцыпліны “Гісторыя і метадалогія вывучэння аховы гісторыка-культурнай спадчыны” прадугледжана фарміраванне наступных кампетэнцый у адпаведнасці з адукацыйным стандартам вышэйшай адукацыі II ступені па спецыяльнасці 1-23 80 02 Музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны:

Да эфектыўных педагагічных метадык і тэхналогій, якія мэтазгодна выкарыстоўваць пры выкладанні дысцыпліны, адносяцца:

– гісторыка-тэматычны падыход;

–тэхналогіі вучэбна-даследчай дзейнасці;

–камунікатыўныя тэхналогіі;

–метад аналізу канкрэтных сітуацый.

Для кіравання вучэбным працэсам і арганізацыі кантрольна-ацэначнай дзейнасці выкладчыкам рэкамендуецца выкарыстоўваць рэйтынжавыя, крэдытна-модульныя сістэмы ацэнкі вучэбнай і даследчай дзейнасці

студэнтаў, разнастайныя варыянты самастойнай работы пад кіраўніцтвам выкладчыка, вучэбна-метадычныя комплексы. Для правядзення семінарскіх заняткаў варта выкарыстоўваць метадыкі актыўнага навучання, метады малых груп, дыскусійныя формы.

У адпаведнасці з вучэбным планам на вывучэнне вучэбнай дысцыпліны “Гісторыя і метадалогія даследавання гісторыка-культурнай спадчыны” усяго прадугледжана 108 гадзін, з якіх 52 – аўдыторныя заняткі. Прыкладнае размеркаванне па відах заняткаў дзённай формы атрымання адукацыі: лекцыі – 24 гадзін, семінары – 18 гадзіны, КСР – 10 гадзін; завочная форма атрымання адукацыі: лекцыі – 8 гадзін, семінары – 6 гадзін. Рэкамендаваная форма кантролю ведаў – экзамен.

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ

ГІСТОРЫЯ І МЕТАДАЛОГІЯ ВВУЧЭННЯ КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ

2 ТЭАРЭТЫЧНЫ РАЗДЗЕЛ

2.1 План-канспект лекцый

Уводзіны

Месца курса ў сістэме гуманітарнай адукацыі як базавай дысцыпліны па спецыяльнасці “музейная справа і ахова гісторыка-культурнай спадчыны”. Месца курса ў сістэме гістарычных дысцыплін. Сувязь курса “Гісторыя і метадалогія вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны” з іншымі вучэбнымі дысцыплінамі.

Мэта і задачы курса. Прадмет курса. Структура курса. Формы кантролю.

РАЗДЗЕЛ І ТЭАРЭТЫКА-МЕТАДАЛАГІЧНЫЯ АСНОВЫ ЗАХАВАННЯ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ

Тэма 1 Асноўныя паняцці. Прынцыпы захавання

Фарміраванне паняццённага апарату: «спадчына», «культурная спадчына», «помнік», «культурны ландшафт і іншыя. Гістарыяграфічны агляд праблемы курса. Культурная спадчына як важнейшы элемент асяродку жыцця чалавека. Архітэктурна-гістарычны асяродак: асноўныя кампаненты, прынцыпы захавання.

Тэма 2 Метадалогія вывучэння гісторыка-культурнай і навакольнай спадчыны

Вывучэнне праблем захавання і аховы гісторыка-культурнай спадчыны. Тэарэтычныя праблемы вывучэння культунай і прыроднай спадчыны. Сістэмна-аксіялагічны падыход да разумення культуры (М. С. Каган Л. П. Буева). Тэарэтычныя даследаванні А. І. Арнольдовым, П. М. Шульгіна, Е. М. Мікалаева, Ю. Л. Мазурава. Семіятычны падыход да вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны Ю.Лотмана Асноўныя напрамкі вывучэння аховы гісторыка-культурнай спадчыны: гістарычны і тэарэтыка-метадалагічны.

Тэма 3. Музеефікацыя як спосаб захавання гісторыка-культурнай спадчыны

Гісторыка-культурная спадчына як важнейшы элемент асяроддзя пражывання чалавека. Музеефікацыя як спосаб захавання і выкарыстання гісторыка-культурнай спадчыны. Асноўныя напрамкі (асаблівасці пераўтварэнні ў музейныя аб'екты археалагічных помнікаў, палацаў і гістарычных будынкаў). Праблема аднаўлення спадчыны. Асаблівасці рэстаўрацыі і кансервацыі нерухомых помнікаў. Турызм як спосаб выкарыстання гісторыка-культурнай спадчыны. Дыскусіі ў сферы метадалогіі вывучэння і захавання культурнай спадчыны.

Інтэрактыўная форма: «Дыскусія».

Раздзел II ЗАКАНАДАЎЧЫЯ АСНОВЫ АХОВЫ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ

Тэма 4 Сістэма прававых мер, накіраваных на ахову гісторыка-культурнай спадчыны

Сістэма прававых, арганізацыйных, фінансавых, матэрыяльна-тэхнічных мер, накіраваных на захаванне і актуалізацыю спадчыны. Выяўленне, вывучэнне і захаванне гісторыка-культурнай спадчыны. Праблемы выкарыстання культурнай спадчыны: “культурнае ажыўленне” (анімацыя) помнікаў гісторыі і культуры; музеефікацыя помнікаў: “помнік пад музей” і “помнік-музей”. Аднаўленне спадчыны: праблема “макета” (“новадзел”). Музеі-запаведнікі пад адкрытым небам (скансэны): гісторыя, праблемы, перспектывы.

Тэма 5 Асноўныя віды аб'ектаў гісторыка-культурных каштоўнасцей

Помнікі археалогіі Стаянкі, могільнікі, гарадзішчы і селішчы. Старажытныя гарады Беларусі, археалагічна-архітэктурныя музейныя комплексы: “Бярэсце”, Полацк, Тураў.

Дакументальныя помнікі Беларуска-літоўскія летапісы і хронікі – дакументальная скарбніца Беларусі. Старажытныя архівы і бібліятэкі. Старадрукі. Графічныя дакументы. Кі- на-фота-фонадакументы.

Помнікі архітэктуры і горадабудаўніцтва: Полацк і полацкая архітэктурная школа. Рэшткі праваслаўных храмаў XII ст. у Мінску і Тураве. Гродзенская архітэктурная школа. Каменецкая вежа. Помнікі архітэктуры XIV–першай паловы XVII ст.: замкі і замкавыя комплексы, цэрквы-крэпасці, палацы і палацавыя комплексы.

Архітэктурныя помнікі Беларусі другой паловы XVII–XVIII ст. Асноўныя архітэктурныя стылі, помнікі сакральнай і грамадзянскай архітэктуры. Храмы абарончага тыпу ў Сынковічах, Мураванцы. Кальвінскія зборы. Мірскі замак, Нясвіжскі замак і гарадскія ўмацаванні, Смаляны і інш.

Помнікі архітэктуры Беларусі XIX – пачатку XX ст. Асноўныя стылі, тэндэнцыі, помнікі. Помнікі архітэктуры 1919 – 1991 гг. Дом урада ў Мінску, Гомельскі дом-камуна, архітэктурны комплекс праспекта Незалежнасці ў Мінску і інш. Архітэктурныя помнікі і пабудовы Беларусі найноўшага часу.

Помнікі гісторыі. Агульная характарыстыка. Барысавы камяні – помнікі эпіграфікі. Помнікі і памятныя месцы, звязаныя з ваеннымі падзеямі на тэрыторыі Беларусі: вайной 1812 г., Першай сусветнай вайной, Вялікай Айчыннай вайной.

Гісторыка-культурныя ландшафты Беларусі: Паазер’е, Падняпроўе, Цэнтральная Беларусі, Панямонне, Заходняе і Усходняе Палессе.

3 ПРАКТЫЧНЫ РАЗДЗЕЛ

3.1 Тэматыка семінарскіх заняткаў

Семінарскія заняткі разлічаны на набыццё практычных ведаў па адпаведнаму курсу.

Пры падрыхтоўцы неабходна карыстацца як асноўнай так і дадатковай літаратурай, рабіць неабходныя нататкі, імкнуцца да стварэння пэўных абагульненняў на падставе набытага фактычнага матэрыялу.

Форма выканання работы – напісанне рэферату, вусны адказ у выглядзе паведамлення, гутарка па тэме, удзел у абмеркаванні.

Семінарскія заняткі № 1

Асноўныя паняцці. Прынцыпы захавання. Тэарэтычныя аспекты вывучэння культурнай спадчыны

1. Фарміраванне паняццйнага апарата: «спадчына», «культурная спадчына», "помнік", "культурны ландшафт і яго выкарыстанне
2. Гістарыяграфія па прадмету даследавання
3. Культурная спадчына і прынцыпы яе захавання
4. Тэарэтычныя аспекты вывучэння культурнай спадчыны ў другой палове ХХ ст.
5. Асноўныя канцэптуальныя падыходы ў захаванні гісторыка-культурнай спадчыны ў ХХІ ст.

Літаратура:

1. Бурдин Е.А. История и методология исследования культурного наследия: учебнометодические рекомендации. Ульяновск: УлГПУ, 2017. – 34 с.
2. Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь. – Мінск: БелГА, 2009. – 677.
3. Кодэкс Рэспублікі Беларусь аб культуры [Электронный ресурс] : 20 июля 2016 г., № 413-3 : принят Палатой представителей 24 июня 2016 г. : одобр. Советом Респ. 30 июня 2016 г. // Национальный правовой Интернет-портал Республики Беларусь. – Режим доступа: <http://www.pravo.by/document/?guid=12551&p0=Нк1600413&p1=1>. – Дата доступа: 10.11.2018.
4. Конвенция об охране всемирного культурного и природного наследия (ЮНЕСКО, 1972) // Каштоўнасці мінуўшчыны-2. – Мінск, 1999. – С. 130-148.
3. Локотко, А.И. Архитектурное наследие Беларуси. Развитие традиций, охрана и реставрация / А.И. Локотко. – Минск: Право и экономика, 2004. – 303 с.
4. Международная хартия по охране исторических городов (Вашингтон, 1987) // Каштоўнасці мінуўшчыны-2. – Мінск, 1999. – С. 149-152.

5.Международная хартия по консервации и реставрации памятников и достопримечательных мест (Венеция, 1964) // Каштоўнасці мінуўшчыны – 2. – Мінск, 1999. – С. 126-129.

6.Несцярчук, Л.М. Ахова гісторыка-культурнай спадчыны Беларусі і асноўныя этапы фарміравання, сучасны стан і перспектывы / Л.М. Несцярчук. – Мінск: БелТА, 2003. – С. 150-170.

Семінарскія заняткі № 2

Музеефікацыя як спосаб захавання гісторыка-культурнай спадчыны

1.Метадалагічныя прынцыпы вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны

2. Гістарызм як агульнанавуковы прынцып у захаванні гісторыка-культурнай спадчыны

2. Музеефікацыя як сродак вывучэння і захавання гісторыка-культурных аб'ектаў

3. Віды работ на аб'ектах

4. Музеефікацыя помнікаў прамысловай архітэктуры: стан і перспектывы

5. Музеефікацыя і праблемы захавання помнікаў грамадзянскага дойлідства

Літаратура:

1.Локотко, А.И. Архитектурное наследие Беларуси. Развитие традиций, охрана и реставрация / А.И. Локотко. – Минск: Право и экономика, 2004. – 303 с.

2.Международная хартия по охране исторических городов (Вашингтон, 1987) // Каштоўнасці мінуўшчыны-2. – Мінск, 1999. – С. 149-152.

3.Международная хартия по консервации и реставрации памятников и достопримечательных мест (Венеция, 1964) // Каштоўнасці мінуўшчыны – 2. – Мінск, 1999. – С. 126-129.

4.Несцярчук, Л.М. Ахова гісторыка-культурнай спадчыны Беларусі і асноўныя этапы фарміравання, сучасны стан і перспектывы / Л.М. Несцярчук. – Мінск: БелТА, 2003. – С. 150-170.

5. Рэстытуцыя культурных каштоўнасцей. Праблема вяртання і сумеснага выкарыстання (юрыдычныя, навуковыя і маральныя аспекты): матэрыялы міжнар. навук. канф. -- Мінск: НАНЦ імя Ф.Скарыны, 1997. – С.25–35.

Семінарскія заняткі № 3

Асноўныя віды аб'ектаў гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Захаванне помнікаў археалогіі і віды работ на іх
2. Вывучэнне і рэстаўрацыя помнікаў іканапісу
3. Замкі, іх рэстаўрацыя і кансервацыя
4. Помнікі драўлянага дойлідства і віды работ на аб'ектах
5. Праблемы па захаванню нематэрыяльнай спадчыны

Літаратура:

1. Локотко, А.И. Архитектурное наследие Беларуси. Развитие традиций, охрана и реставрация / А.И. Локотко. – Минск: Право и экономика, 2004. – 303 с.
2. Международная хартия по охране исторических городов (Вашингтон, 1987) // Каштоўнасці мінуўшчыны-2. – Мінск, 1999. – С. 149-152.
3. Международная хартия по консервации и реставрации памятников и достопримечательных мест (Венеция, 1964) // Каштоўнасці мінуўшчыны – 2. – Мінск, 1999. – С. 126-129.
4. Несцярчук, Л.М. Ахова гісторыка-культурнай спадчыны Беларусі і асноўныя этапы фарміравання, сучасны стан і перспектывы / Л.М. Несцярчук. – Мінск: БелТА, 2003. – С. 150-170.
5. Рэстытуцыя культурных каштоўнасцей. Праблема вяртання і сумеснага выкарыстання (юрыдычныя, навуковыя і маральныя аспекты): матэрыялы міжнар. навук. канф. -- Мінск: НАНЦ імя Ф.Скарыны, 1997. – С.25–35.

4. РАЗДЗЕЛ КАНТРОЛЯ ВЕДАЎ

4.1 Заданні для самастойнай работы студэнтаў

Самастойная работа разлічана на набыццё практычных ведаў па адпаведнаму курсу.

Форма выканання работы – напісанне рэферату, вусны адказ, у выглядзе паведамлення, гутарка па тэме, удзел у калоквіуме (па выбару).

Пры падрыхтоўцы неабходна карыстацца як асноўнай так і дадатковай літаратурай. Кантроль за выкананнем СРС адбываецца ў адпаведнасці з дадатковым раскладам.

1. Асноўныя канцэптуальныя падыходы ў захаванні гісторыка-культурнай спадчыны
2. Тэарэтычныя праблемы вывучэння культунай і прыроднай спадчыны.
3. Сістэмна-аксіялагічны падыход да разумення культуры (М. С. Каган Л. П. Буева)
4. Праблемы і перспектывы ўдасканалення дзяржаўнага ўліку гісторыка-культурных каштоўнасцей
5. Кодэкс Рэспублікі Беларусь аб культуры: перспектывы ўдасканалення
6. Зоны аховы нерухомых гісторыка-культурных каштоўнасцей: праблемы ўтрымання
7. Гісторыя вывучэння культурнай спадчыны ў канцы XIX-пачатку XX стст
8. Ахова гісторыка-культурнай спадчыны ў Заходняй Беларусі (1921-1939гг)
9. Гісторыя вывучэння культурнай спадчыны Беларусі ў 1920-1930 гг
10. Гісторыя вывучэння культурнай спадчыны Беларусі (другая палова XX-пачатку XXI стст)
11. Рагушы на тэрыторыі Беларусі: стан і прыстасаванне
12. Аб'екты прамысловай архітэктуры: стан і перспектывы музеефікацыі
13. Праблемы рэстытуцыя: стан і перспектывы
14. Сяміятычны падыход да вывучэння гісторыка-культурнай спадчыны Ю. Лотмана

4.2 Пытанні да экзамена

1. Гісторыка-культурныя каштоўнасці і іх характарыстыка
2. Тэарэтычныя аспекты вывучэння культурнай спадчыны.
3. Сістэмна-аксіялагічны падыход у культуры М.С.Кагана
4. Спосабы і метады захавання і выкарыстання помнікаў культуры
5. Методыка работы музеяў з нематэрыяльнай спадчынай
6. Кодэкс Рэспублікі Беларусь аб культуры: перспектывы ўдасканалення
7. Улік гісторыка-культурных каштоўнасцей
8. Праблемы захавання помнікаў культуры, перспектывы развіцця

9. Дзейнасць Імператарскай Археалагічнай камісіі па захаванні культурнай спадчыны
10. Ахова аб'ектаў культуры ў Заходняй Беларусі (1921-1939)
11. Ахова гісторыка-культурнай спадчыны Беларусі ў 1920-30 гг
12. Ахова гісторыка-культурнай спадчыны ў другой палове XX-пачатку XXI стст
13. Музеефікацыя археалагічных аб'ектаў на гарадзішчы Бярэсце і Тураўскім замчышчы
14. Ахова гістарычных цэнтраў гарадоў
15. Музеефікацыя помнікаў драўлянага дойлідства
16. Музеефікацыя помнікаў прамысловай архітэктуры: стан і перспектывы
17. Ахова помнікаў прыроды: стан і перспектывы
18. Асаблівасці і перспектывы аховы паркаў
19. Этнаграфічныя помнікі. Праблемы іх захавання
20. Ахова помнікаў грамадзянскага дойлідства, іх аднаўленне і адаптацыя

5 ДАПАМОЖНЫ РАЗДЗЕЛ

5.1 Тэматычны план (дзённая форма атрымання адукацыі)

Раздзелы і тэмы	Колькасць аўдыторных заняткаў			срс
	усяго	лекцыі	семінары	
Уводзіны	2	2		
Раздзел I ТЭАРЭТЫКА-МЕТАДАЛАГІЧНЫЯ АСНОВЫ ЗАХАВАННЯ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ				
Тэма 1. Тэма 1. Асноўныя паняцці. Прынцыпы захавання. Тэарэтычныя аспекты вывучэння культурнай спадчыны	10	6	2	2
Тэма 2. Метадалогія вывучэння гісторыка-культурнай і навакольнай спадчыны	10	4	4	2
Тэма 3. Музеефікацыя як спосаб захавання гісторыка-культурнай спадчыны	18	6	8	4
Раздзел II. ЗАКАНАДАЎЧЫЯ АСНОВЫ АХОВЫ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ				
Тэма 4. Сістэма прававых мер, накіраваных на ахову гісторыка-культурнай спадчыны	4	2	2	
Тэма 5. Асноўныя віды аб'ектаў гісторыка-культурных каштоўнасцей	8	4	2	2
УСЯГО:	52	24	18	10

5.2 Тэматычны план (завочная форма атрымання адукацыі)

Раздзелы і тэмы	Колькасць аўдыторных заняткаў			срс
	усяго	лекцыі	семінары	
Уводзіны	0,5	0,5		
Раздзел I ТЭАРЭТЫКА-МЕТАДАЛАГІЧНЫЯ АСНОВЫ ЗАХАВАННЯ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ				
Тэма 1. Тэма 1. Асноўныя паняцці. Прынцыпы захавання. Тэарэтычныя аспекты вывучэння культурнай спадчыны	2	2		
Тэма 2. Метадалогія вывучэння гісторыка-культурнай і навакольнай спадчыны	2	2		
Тэма 3. Музеефікацыя як спосаб захавання гісторыка-культурнай спадчыны	3,5	1,5	2	
Раздзел II. ЗАКАНАДАЎЧЫЯ АСНОВЫ АХОВЫ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ				
Тэма 4. Сістэма прававых мер, накіраваных на ахову гісторыка-культурнай спадчыны	2		2	
Тэма 5. Асноўныя віды аб'ектаў гісторыка-культурных каштоўнасцей	4	2	2	
УСЯГО:	14	8	6	

5.3 Асноўная літаратура

1. Алексеев, Ю.В., Сомов, Г.Ю. Объекты культурного наследия/ Ю.В. Алексеев, Г.Ю. Сомов. – Т.1 и 2. – М: Проспект, 2015. – 479.
- Бурдин Е.А. История и методология исследования культурного наследия: учебнометодические рекомендации. Ульяновск: УлГПУ, 2017. – 34 с.
2. Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь. – Мінск: БелТА, 2009. – 677.
3. Кодэкс Рэспублікі Беларусь аб культуры [Электронный ресурс] : 20 июля 2016 г., № 413-3 : принят Палатой представителей 24 июня 2016 г. : одобр. Советом Респ. 30 июня 2016 г. // Национальный правовой Интернет-портал Республики Беларусь. – Режим доступа: <http://www.pravo.by/document/?guid=12551&p0=Hk1600413&p1=1>. – Дата доступа: 10.11.2018.
4. Конвенция об охране всемирного культурного и природного наследия (ЮНЕСКО, 1972) // Каштоўнасці мінуўшчыны-2. – Мінск, 1999. – С. 130-148.
5. Локотко, А.И. Архитектурное наследие Беларуси. Развитие традиций, охрана и реставрация / А.И. Локотко. – Минск: Право и экономика, 2004. – 303 с.
6. Международная хартия по охране исторических городов (Вашингтон, 1987) // Каштоўнасці мінуўшчыны-2. – Мінск, 1999. – С. 149-152.
7. Международная хартия по консервации и реставрации памятников и достопримечательных мест (Венеция, 1964) // Каштоўнасці мінуўшчыны – 2. – Мінск, 1999. – С. 126-129.
8. Несцярчук, Л.М. Ахова гісторыка-культурнай спадчыны Беларусі і асноўныя этапы фарміравання, сучасны стан і перспектывы / Л.М. Несцярчук. – Мінск: БелТА, 2003. – С. 150-170.

5.4 Дадатковая літаратура

1. Вяртанне– 3: зб. артыкулаў і дакументаў. – Мн.: Светоч, 1996. – 252 с.
2. Душкина, Н. Понятие подлинности в современной теории и практике реставрации / Н. Душкина // Научно-информационный сборник. – М., 1996. – Вып. 3. – С. 3 – 8.
3. Каравай А.В. Приобретение права собственности / А.В. Каравай // Промышленно-торговое право.—1999. – №2-3. – С.144.
4. Копытин В. Проблемы охраны памятников археологии в Чернобыльской зоне Могилевщины/ В.Копытин // Каштоўнасці мінуўшчыны-4. – Мінск, 2001. – С.45—46.

5. Лакотка А.І. Беларусы: у 8т. / А.І.Лакотка. – Мінск.: Тэхналогія, 1997. –Т.2.: Дойлідства. – С.38–51; 315–370.

6. Музей и власть: в 2-х ч.: сб. науч. тр. НИИ культуры. – М., 1991. – Ч. 1: Государственная политика в области музейного дела (XVIII – XX вв.): – 323 с.

7. Музейны прадмет: тэорыя, метадалогія, практыка: матэрыялы навук.-практ. Семінара (27 – 28 ліст. 1996 г.). – Мінск: Экаперспектыва, 1997. – С. 5 – 7.

8. Рэстытуцыя культурных каштоўнасцей. Праблема вяртання і сумеснага выкарыстання (юрыдычныя, навуковыя і маральныя аспекты): матэрыялы міжнар. навук. канф. -- Мінск: НАНЦ імя Ф.Скарыны, 1997. – С.25–35.

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ